Un vâlcean exotic, pe meridiane şi paralele: Prof. univ. dr. Florentin SMARANDACHE (U.S.A.) Neutrosofia şi Ipoteza Smarandache

Neutrosofia" este o generalizare a „dialecticii" din filozofie, realizată de vâlceanul stabilit în State, la New Mexico, Florentin Smarandache prin introducerea categoriei de „neutru", alături de categoria de „contrarii". Prin aplicarea neutrosofiei în logica matematică, s-a realizat logica neutrosofică (numită în literatura de specialitate şi „logica smarandachiană"), în care o variabilă logică are trei valori: „adevărat", „fals" şi „incert". Enunţată în articole de fizică teoretică, „Ipoteza Smarandache" (apărută ca o consecinţă a paradoxului Einstein-Podolsky-Rosen şi a inegalităţii lui Bell) afirmă că în Univers nu poate exista o viteză-limită, contrazicând concluzia lui Einstein, care susţine că viteza luminii este viteza-limită din Univers. Academia de Ştiinţe „Telesio-Galilei", cu sediul în Croydon, comitatul Surrey, Marea Britanie, cu o filială la Universitatea din Pécs, Ungaria, este o asociaţie nonprofit formată de savanţi (cei mai mulţi sunt din domeniul ştiinţelor naturii), având ca scop progresul creativităţii ştiinţifice. Ea poartă numele a doi oameni de ştiinţă italieni, Galileo Galilei (1564- 1642) şi Bernardino Telesio (1509-1588), care au schimbat modul de înţelegere a Lumii şi au avut o atitudine fermă împotriva obscurantismului. Dacă fizicianul, astronomul şi filozoful Galilei este cunoscut de toată lumea, pentru că figurează în manualele şcolare, contemporanul său Bernardino Telesio (filozof independent aparţinând Renaşterii târzii) este mai puţin cunoscut, pentru că s-a retras din mediul universitar pentru a-şi putea dezvolta în cărţile sale ideile filozofice şi ştiinţifice în afara restricţiilor tradiţiei aristoteliene-scolastice, dominantă în universităţi. El a fost un critic înflăcărat al metafizicii şi a promovat abordarea empirică (pe bază de experienţă) în filozofia naturii, fiind premergătorul empirismului modern timpuriu. Opera sa a avut o influenţă foarte mare asupra unor filozofi de marcă ai epocii, precum Tommaso Campanella, Giordano Bruno (ambii din Italia), Pierre Gassendi (Franţa), Francis Bacon şi Thomas Hobbes (ambii din Anglia). Printre cei peste 160 de membri din lumea întreagă ai Academiei se află şi patru români: Cornel Ciubotariu (fizician, prof. univ. dr. la Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi" Iaşi), Constantin Udrişte (matematician, prof. univ. dr. la Universitatea „Politehnica" Bucureşti), Radu Zamfir (filozof) şi Florentin Smarandache, recent nominalizat pentru Premiul Nobel pentru ştiinţă, omul care străbate toate meridianele,

cercetează, conspectează, conferenţiază, editează, şi pare de neoprit…Am fost onorat timp de aproape 20 de ani, să îi ofer pagini în revista mea, sau să fiu inclus în seria de Anthologii (patru dintre acestea), pe care le editează, pe tema paradoxismului cu autori din întreaga lume. O vizită expresă a sa la Hunedoara, va fi pentru mine de neuitat şi sper să am timp a mai scrie despre acest om cu totul şi cu totul minunat. La ora acestor fulgurante rânduri, este în China…Omul- bibliotecă, a schimbat demult cobiliţa cu …computerul.

… şi un bihorean în Ţara Cangurilor: George ROCA (Australia)

Datorez întâlnirea (virtuală, prin cărţi şi internet) - cu George Roca, animatorului admirabil, prietenului iluminat, acum retras la Beznea, în îndurerare şi imensă dezamăgire, ca poet, istoric şi militant pentru emanciparea culturii române, prof. univ. dr. Ioan Ţepelea,* în a cărui Academie de ştiinţă, literatură şi arte aveam să fiu atestat urmare unui Congres româno-american organizat de el şi oameni de seamă din Occident, la Universitatea Oradea. Acolo am obţinut premiul de Excelenţă pentru volumele *„Luceafăr din lacrimă*", ed. Signata şi de memorialistică (*„Tresărirea focului"*- editat generos de neuitatul Ioan I. Iancu, la „Helicon" din Timişoara). Alţi de neuitat scriitori stabiliţi în Occident sau SUA şi Australia, de care aveam să mă apropii cultivându-I în revista Provincia Corvina, au fost prof. dr. Vasile Iliescu (din Germania), soţii Al. Lungu (un clasic al literaturii române din exil), şi Vera Lungu (editori din Germania), şi numeroşi universitari din SUA. În fine, am avut ocazia să-i cunosc pe George Roca (direct), pe Florentin Smarandache (prin primele sale poeme, din „Orizonturi albastre", antologie evident parafrazică la „Orizonturi roşii" a lui Pacepa), Teresia T. Bolchiş, con-judeţeană din Germania ş.a.) – şi să înţeleg astfel sufletul românesc dezrădăcinat, cumva suspendat într-o dramatică paradigmă a unui alt orizont (şi nadir!) decât cel nativ. În aceşti ani ce s-au rostogolit cumva precipitat, am conlucrat publicistic şi literar cu alţi *români de pretutindeni*, cum se spune: cu Mariana Zavati Gardner, din Anglia, cu Lucian Hetco, din Germania, dr. Victor baron Coroianu (USA), cu Andrei Zanca (Germania) şi cu alţi numeroşi români din Italia, Ungaria, Serbia, Croaţia, Germania, Franţa, Spania, Canada. Dacă timpul va avea răbdare, îi voi evoca într-o carte, dacă nu, urmele lor inverse, ca pe